

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialforvaltningen
Center for mål og rammer

Til Socialudvalget

Bilag 3: Høringsmøder

Vesterbroplanens høringsproces har omfattet en række møder. Nedenfor er en skriftlig dokumentation for møderne:

- Dialogmøde d. 7.4.2011 med beboere og institutioner på Vesterbro
- Fyraftensmøde d. 13.4.2011 med aktører på Vesterbro
- Møde d. 29.4.2011 med brugerrepræsentanter
- Gadedialog med borgere og arbejdende på Vesterbro

NOTAT

03-05-2011

Sagsnr.
2011-36979

Dokumentnr.
2011-311949

Sagsbehandler
Thomas Lund

Mål- og Rammekontoret for Voksne

Bernstorffsgade 17
1592 København V

Telefon
3317 3709

Telefax
3317 3731

E-mail
EI99@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

www.kk.dk

Dialogmøde d. 7.4.2011 med beboere og institutioner på Vesterbro

Referat

Beboere, lokaludvalg, foreninger og politikere m.fl. mødtes torsdag den 7. april i PH-Caféens lokaler på Halmtorvet for at diskutere Socialudvalgets høringsudkast for Vesterbroplanen – en plan for håndtering af de åbenlyse sociale problemer på Vesterbro.

Mikkel Warming

Socialborgmester Mikkel Warming åbnede debatten med en præsentation af baggrunden for Vesterbroplanen. Han lagde her ikke skjul på sit ønske om opførelsen af et stofindtagelsesrum i København, men understregede også, at beslutningen herom ligger på Christiansborg, som kan skabe hjemmel i lovgivningen herfor. Han opfordrede hertil de fremmødte til at forholde sig til en række spørgsmål: hvor skal et stofindtagelsesrum i givet fald placeres? Hvad kan man alternativt gøre indtil en eventuel lovændring finder sted? Hvad gør vi med gadeprostitutionen? Hvad gør vi med de udenlandske udsatte? Og Hvordan får vi løst toiletproblemer på Vesterbro?

Håbet er, at Socialudvalgets udkast til "en samlet plan for Vesterbro" kan være med til at tage hul på flere af de svære spørgsmål, som desværre beskriver hverdagen for mange borgere (udsatte, erhvervsdrivende, naboer, institutioner) med tilknytning til Vesterbro.

Planen er nu sendt i høring (indtil d. 01.05.2011), og Mikkel Warming opfordrede alle til at give deres stemme til kende, da udvalget har brug for at høre hvad folk på Vesterbro synes om planen, og om hvad der burde gøres for at ændre forholdene på Vesterbro.

Jens Elmelund

Efter Socialborgmesterens introduktion til planen og baggrunden herfor udfoldede direktør i Socialforvaltningen, Jens Elmelund, planens centrale elementer. International erfaring har vist, at der særligt er behov for indsatser på tre områder: Ordenshåndhævelse, sociale indsatser og sundhedsfaglige indsatser. Der er i dag allerede et stort udbud af tilbud for Vesterbros udsatte borgere i form af væresteder, opsøgende indsatser m.m. Dette skal der bygges videre på, og altafgørende for succes herfor, er koordineringen. Det er således Socialforvaltningens opgave at få inddraget alle, som kan være med til at mindske problemerne for lokalmiljøet. Dette vil kræve en professionel koordineret indsats i forhold til at skabe rammerne som fordrer et optimeret samarbejde de forskellige myndigheder i mellem. Der vil således være tale om fortsat inddragelse af bl.a. politiet, de andre forvaltninger og regionen, som har ansvaret for behandlingen af psykiske lidelser. Hertil understregede Jens Elmelund yderligere vigtigheden i inddragelsen af alle lokalmiljøets aktører i form af frivillige og selvejende, som kan være med til at justere planudkastet med deres erfaringer og ideer til kommende tiltag.

Man har i Socialforvaltningen gode erfaringer med tidligere koordinerede indsatser på Vesterbro (bl.a. "Sommerkoordinator"), som man i forbindelse med planen vil bygge videre på.

Jens Johansen

Formanden for Social- og Sundhedsudvalget i Vesterbro Lokaludvalg – Jens Johansen – kommenterede høringsudkastet:

Stofindtagelsesrum er et bredt ønske, men den manglende lovgivning skal ikke blive en sovepude. Tiden, indtil lovgivningen kommer, bør bruges til at udvikle en plan for placering og indhold i et stofindtagelsesrum.

Transitrum er også juridisk svært gennemførbart. Det bør igen ikke blive en sovepude, for problematikken omkring de udenlandske er tydelig på Vesterbro. Man kunne afklare i planen, hvad et transitrum skal kunne, hvordan det skal fungere og hvordan relationen til vesterbroproblemerne er. Retorisk kunne man spørge: Er det alene et exitrum?

Prostitution er også et tema i Vesterbroplanen, men et forhold der forbigås er efterspørgslen. Vesterbro Lokaludvalg går ind for kriminalisering af efterspørgslen for på den måde at forebygge en social deroute for de prostituerede. Københavns Kommune har også et kodeks ift prostitution, men hvordan konkretiseres holdningen i Vesterbroplanen?

Debat

Der var hos de fremmødte en generel positiv indstilling til planudkastet. Hovedtemaerne i debatten var:

Placering af stofindtagelsesrummet

Der en generel opbakning om opførslen af rummet dog med en vis uenighed om placeringen.

Konkrete bud var der en række af herunder Halmtorvet 17, den gamle postcentral og Ingerslevsgade.

Kommentarer til oplæg og plan:

Der blev af flere fremmødte givet udtryk for, at Sundhedsrummet og Cafe D ikke har hjulpet til at trække misbrugere væk fra gaden. Problemet er blot blevet flyttet andet steds hen, hvor der nu i området omkring tilbuddene opleves større koncentration af handel mellem pushere og misbrugere samt stofindtag. Problemet blev her fremstillet således, at det altid vil være nærområdet til tilbuddet, som bliver belastet, da det ikke er muligt at indtage stofferne i tilbuddene. Det blev her opfordret til, at denne overvejelse burde være med i planen.

Det blev beskrevet hvordan tilbuddene begrænser mulighederne for andre aktiviteter i nærområdet. Fx oplever DGI-byen store udfordringer i at tiltrække unge til et sundhedsprojektet, da de unge finder Halmtorvet og området omkring utrygt.

Det blev sagt, at det er udbuddet af stoffer og dermed pusherne, som styrer problemet. Det skal tænkes med i planen.

MW svarer:

MW er bevidst om, at mange af generne er trukket med over omkring cafeen, men han understregede hertil, at de samlede gener ikke er blevet større, men mindre. Dette fordi der er en gruppe misbrugere, som har fået en nemmere hverdag.

MW ser her stofindtagelsesrummet som en løsning på flere af de problemer, som er blevet italesat, men pointerer samtidigt, at rummet nok ikke kan fjerne alle problemerne, men det kan med sikkerhed være med til at mindske dem. Den åbne stofscene skaber utryghed. Udfordringen ligger i at mindske utrygheden, forbedre forholdene for stofmisbrugerne og mindske skaderne.

Kommentarer til svar:

Det blev nævnt i salen, at på trods af, at man bakker op om helhedsplanen, så frygtes det, at folk tager opførslen af et fixerum for givet. Hvad nu hvis rummet ikke kommer? Hertil blev der efterspurgt konkrete mellemscenarier og handleplaner fra udvalgets side.

Det blev desuden kommenteret, at såfremt et transitrum skal virke efter hensigten, kræver dette gode kontakter og aftaler med de lokale myndigheder i de lande, som bliver destinationen for hjemsendelserne.

MW svarer:

MW er optimistisk omkring ændringen af lovgivningen, dette forstærket af, at man allerede har et forsøg med lægeordineret heroin, hvilket vi bør se som en væsentlig del af udviklingen. Jo før vi finder placeringen, jo før bliver stofindtagelsesrummet placeret.

MW erkender, at placeringen er et væsentligt element i planen, men selv om man går ind for det, er det ikke rart at blive præsenteret for det som en ny nabo. Det er dog vigtigt, at placeringen bliver et sted, hvor man er sikker på, at brugerne også vil benytte sig af tilbuddet. Det vi er i gang med at udrede i forbindelse med denne plan, det er bl.a., hvad et stofindtagelsesrum skal kunne? Høringsprocessen er derfor vigtig, da det er den, der skaber commitment hos bl.a. andre borgmestre og interessenter.

Henrik Appel Esbensen (Socialdemokratiet) supplerede, det handler om at anerkende problemet. Planen bliver langsigtet, og skal sikre at man kan samle alle gode kræfter på Vesterbro i et forsøg på at komme problemerne til livs.

MW uddyber med, at man nok bør starte med ét stofindtagelsesrum. Ambitionen er dog, at vi også skal have tilbud om stofindtagelsesrum andre steder i byen. Dette vil også være med til at tynde ud i fortætningen af socialt udsatte på Vesterbro. Det er dog væsentligt, at der bliver tale om lavtærskelstilbud, som kan rumme lokalområdernes allersvageste.

MW: Hvad så indtil lovgivningen ændres? Det vil tage tid, og man kan ikke undgå at beboere og erhverv føler sig generet af den åbne gadescene. Hertil er tiltag om renhold, toiletter og orden væsentlige elementer. Et andet element som virker her og nu, er koordinationen. Det handler om hurtigt at kunne sætte ind, når der er noget at reagere på. Det er sådanne elementer som koordination, renhold, toiletter og orden, som udgør mellemfasen således, at det bliver til at holde ud indtil vi når frem til en større løsning.

Det er tydeligt, at der har været problemer omkring Sundhedsrummet og Cafe D, men tilbuddene har betydet fremskridt for misbrugerne og også naboer, fordi de har fået et indendørs opholdssted. Der skal dog fortsat arbejdes for at mindske problemerne så vidt muligt. Hvad fremtiden byder, er dog ikke sikkert. Det er noget vi først bliver kloge på, når vi har rammerne på plads. Det store ryk bliver stofindtagelsesrummet.

Mens vi venter på de store tiltag, er det vigtigt, at vi fortsætter med at komme med små løsninger.

Jens Elmelund lovede at forvaltningen ville se på processen ved den opløste følgegruppe og følge op herpå.

Der blev afslutningsvist opfordret til, at folk kom med bidrag til Vesterbroplanens øvrige områder herunder prostitution, hjemløshed, brugerinddragelse, bydesign m.m..

Udkast til planen kan findes på Københavns Kommunes høringsportal på www.blivhoert.kk.dk, hvor det også er muligt at indsende sine kommentarer til planen.

Fyraftensmøde d. 13.4.2011 med aktører på Vesterbro

Den 13. april, kl. 17:00-19:00 blev der afholdt fyraftensmøde i Ph-caféen vedr. diskussion og høring af Vesterbroplanen. Fremmødte var godt 20 faglige aktører på Vesterbro.

Mødet blev indledt med en velkomst af projektleder Ivan Christensen og en kort introduktion til planen ved udviklingskonsulent Thomas Lund fra Socialforvaltningen.

Efterfølgende blev deltagerne opdelt i tre diskussionsgrupper, som fik til formål at skitsere overordnede temaer, som de fandt relevante i forhold til udkastet til Vesterbroplanen. Der var her både tale om positiv samt negativ kritik såvel som bidrag af nye forslag til tiltag.

Gruppernes temadrøftelser blev efterfølgende taget op i plenum, og diskussionen heraf bliver refereret i det følgende:

Sundhed

Der blev efterspurgt midler til også at holde tilbuddene åbne i weekender, da det af de ansatte ofte opleves, at de udsatte brugere ofte skal ud på længere ture til fx psykiatrisk skadestue for at få hjælp/støtte til behov, som ellers normalt vil kunne løses indenfor tilbuddenes åbningstider. Det blev hertil foreslået den mulighed at området tilbud kunne skiftes om "weekend-vagterne" via fælles koordinering og ansvarsdeling.

Der blev efterspurgt døgnåbne lavtærskelstilbud hvor de udsatte kan komme og få varme, søvn og tryghed.

I forhold til Vesterbroplanen blev sproget i planen af nogle opfattet som værende nedlandende og pessimistiske. Forslag hertil gik på, at et positivt sprog i den daglige omtale, kunne være konfliktnedtrappende.

Medarbejderne i tilbuddene efterspurgte kraftigt muligheden for at handle på folks motivation i netop det øjeblik, hvor borgeren giver udtryk for at han/hun har lyst og er motiveret til at lade sig hjælpe. Ofte er det ikke muligt at handle hurtigt nok på borgernes henvendelse, da mange tiltag og udarbejdning af handleplaner er forbundet med langstrakte processer, som gør, at borgeren ikke kan komme i behandling med det samme.

Det blev foreslået af man kunne skadesreducere ved at skabe alternative indtjeningsmuligheder for de udsatte. Man kunne eksempelvis inddrage lokale forretningsdrivere, som ville være med til at give de udsatte mulighed for at tjene til dagen, og samtidigt give dem muligheden for meningsfuld beskæftigelse. Derved ville man bl.a. kunne mindske kriminaliteten i de øjeblikke, hvor misbrugere stjæler eller begår indbrud for at skaffe penge til narkotika.

Et øget fokus på prostitution blev efterspurgt i planen. Man bør her have fokus på kapacitet, evt. i form af et frirum, hvor prostituerede kan opholde sig ud at blive "stresset". Det blev foreslået at dette rum kunne køres parallelt med misbrugsplanen.

Flere af mødets deltagere mente desuden, at der var behov for at have et sted på Vesterbro, hvor prostituerede kunne få foretaget en gynækologisk undersøgelse.

Dog modargumenterede andre deltagere med, der på dette område ikke synes at være en reel efterspørgsel og, at serviceniveauet på Bispebjerg i forvejen er af høj standard.

Det blev yderligere nævnt, at Vesterbroplanen (Misbrugsplanen, ref.) tillagde prostitution patologisk karakter, og det derfor blev beskrevet som en lidelse, hvilket det ikke bør.

Muligheden for at handle på borgerens motivation

Der var en udbredt efterspørgsel på, at borgerne skal have muligheden for at komme i behandling i det øjeblik for vedkommende er motiveret, og føler sig klar til det. Flere af tilbuddenes medarbejdere gav udtryk for, at der i forbindelse med rådgivning af udsatte borgere ofte er forbundet lange processer i kommunens systemer, som virker hæmmende for gode forløb.

I forlængelse heraf blev der således spurgt til hvordan Rådgivningscenter København kan inddrages i planen på en sådan måde, at det giver en større fleksibilitet i mulighederne for hjælp og støtte af de udsatte borgere. Det både i forhold til almindelig daglig støtte, men også i særdeleshed i forbindelse med beskæftigelse og bolig.

Et øget samarbejde mellem Vesterbros tilbud og Rådgivningscenteret vil således skabe muligheden for, at man bl.a. kan trække på den erfaring og viden om borgeren, som opbygges før vedkommendes møde med myndighederne.

For at kunne optimere et sådant samarbejde, blev der fra tilbuddene efterspurgt en større fleksibilitet i de små ydelser, som kan være med til at imødekomme den udsatte borger i det øjeblik, hvor vedkommende er motiveret.

Et andet konkret forslag på, hvordan en brobygning mellem tilbuddene og myndighedscenteret kunne fordres, er en art behandlingspraktik, hvor den udsatte borger gennemgår et kort forløb, hvor vedkommende lærer "systemet" at kende. Det særligt med henblik på udenlandske borgere, som ikke er bekendt med det danske system.

Skadesreduktion

Der blev på mødet efterspurgt et lavtærskels akutherberg, som skal kunne give ly for en kortere periode. Forvaltningen fortalte, at der (fortsat) bliver arbejdet med oprettelsen af et sådan tilbud kaldet "Hellestedet" (tidligere Mandely).

Der blev også drøftet, hvordan man skaber hensigtsmæssige rammer for mødet mellem de udsatte og de lokale? Forslagene lød på beskæftigelse eller temadage om fælles projekter, som skal være med til at udvikle byrummet som et mødested mellem udsatte og andre borgere.

Alternative forslag lød på en social værnepligt. En værnepligt man kan reklamere for i materialet til nytillflyttere for Vesterbro.

Koordination

Der blev overordnet efterspurgt en øget koordinering som indeholdt en stærk kobling af beslutningstagere (myndigheder) og de operativt ansatte. Der fulgte flere forslag til, hvordan man kunne fodre og styrke et eventuelt udvidet arbejde:

- Der kan afholdes en Vesterbrokonference, hvor man søger at samle alle interessenter, og bl.a. illustrere, at fællesskabet i store træk arbejder for samme sag.

- Man kan oprette en portal til vidensdeling af såvel professionelle som brugerne af tilbuddene.
- Man kunne arbejde for at beskæftige flere af de udsatte fx i forbindelse med Startfestivallen.
- Der kunne arrangeres temadage for chefer og direktører, hvor de kommer på rundtur med en bruger eller en praktiker, som introducere dem til arbejdet "i felten", og dermed sikre, at beslutninger træffes på et rigtigt grundlag. Der kunne her søges inspiration hos DSB, som har afholdt lignende dage på Vesterbro, hvor medarbejder har haft stor interesse i at opnå viden om de udsattes situation. Det blev hertil understreget, at det dog er vigtigt, at der ikke bliver tale om et proforma-møde med en kort rundtur.
- Det blev desuden foreslået, at man kan skabe øget koordinering ved at samle de mange fora, som allerede er skabt omkring udviklingen af Vesterbro. Hvis en samling af disse ikke er mulig, vil en kortlægning også være til stor hjælp, da foraene derved uafhængigt kan spare hinanden for viden og erfaringer.

Yderligere kommentarer til planen

Der blev efterspurgt tiltag for misbrugere, som ikke er borgere i Københavns Kommune.

Politiet gav udtryk for, hvordan de i høj grad er bundet op af lovgivningen, og at de ser frem til den dag, hvor stofindtagelsesrummet bliver en realitet. Som situationen er nu, strækker betjentene allerede nu deres lovmæssige handlerum til det yderste, men dette gøres netop ud fra en opfattelse af vigtigheden i at kende til problemer på Vesterbro. Hvad virker hensigtsmæssigt og hvad gør ikke? Politiet opfordrede således til at udbrede dette kendskab til hele lokalområdet.

En konkretisering af stofindtagelsesrummet blev efterspurgt – hvilken kapacitet? Åbningstider?

En uddybning af myndighedernes rolle på Vesterbro blev ligeledes efterspurgt i planen. Hvor er og hvilken rolle får Socialforvaltningen, sagsbehandlere, rådgivningscentre? Der blev her givet udtryk for, at der var for stor fokus på dem, som leverer ydelserne.

Afslutningsvist blev der efterspurgt en opfølgning på lukning af Følgegruppen. Flere fremsendte gav udtryk for at den lukning var foregået uden deres inddragelse, og, at dette havde været med til at nedbryde deres tillid til Socialforvaltningen.

Møde med repræsentanter fra SAND og Det Grønlandske Hus og
Brugerforeningen (sidstnævnte meldte imidlertid forfald)

Referat

Mødet startede med en præsentationsrunde af deltagerne efterfulgt af et kort oplæg om Vesterbroplanen af udviklingskonsulent Thomas Lund, som fremhævede ønsket om at også brugerperspektivet fik plads i høringen.

Efterfølgende fik hver repræsentant muligheden for at komme til orde, hvorefter resten af mødet og kommentarer til planen blev diskuteret i plenum. Her er en sammenfatning af udmeldingerne:

Repræsentant for SAND

Det blev kommenteret, at der i Vesterbroplanen lægges for stor vægt på at mindske generne for beboerne, og dermed ikke nok fokus på brugernes forhold. Det blev uddybet med, at det ikke virker skadesreducerende at stresser de udsatte borgere, tværtimod.

Der blev givet udtryk for, at forholdene for de udsatte skal forbedres, og foreningen SAND ser stofindtagelsesrummet som en afgørende del af planen. Det handler om at skabe et frirum for de hjemløse, udsatte og misbrugere, hvor de ikke bliver stresset.

Foreningen oplever, at dens brugere ikke får den hjælp som hjemløsestrategien tilskriver borgeren. Dette forklares ved, at "systemerne" mangler redskaber som kan være med til at give øget fleksibilitet. Det forslås, at man evt. kan efteruddanne personalet i myndighedscentrene eller arrangere temadage/konferencer, så medarbejderne får indsigt i brugerens verden og perspektiv.

Der blev spurgt til hvordan et transitrum kan være med til at stabilisere aktuelle hjemsendelser? Konkrete bud herpå skal fremgå af planen

Overordnet for ovenstående blev der fra brugerforeningen SAND i høj grad lagt vægt på, at man i planen bør indlægge konkrete planer for brugerinddragelse og kompetenceudvikling af sagsbehandlere.

Konsulenten Aika:

Indsatsen overfor de udsatte borgere bør i højere grad benytte sig af allerede etablerede samarbejdsorganer. Koordineringen af de eksisterende netværk er vigtig.

Der bør yderligere arbejdes for at tage hånd omkring de udsatte som ikke er en del af systemet, da der er mange som ikke når at komme til det rette sted.

Der ønskes en bredere indsats med sparring på tværs af aktørerne, som vil styrke indsatsen og undgå dobbeltarbejde, og dermed skabe bedre vilkår for de udsatte. Planen mangler at sætte fokus på den skjulte prostitution som også finder sted på bl.a. værtshuse.

Det forklares desuden, hvordan der er god erfaring med at inddrage brugerne i forskellige aktiviteter. Der arbejdes hele tiden for at give brugerne aktiviteter og roller, når de er kommet i behandling eller har lagt et misbrug fra sig. Rollemodeller og fællesskab har haft gode effekter. Et konkret eksempel herpå er deres madklub på Mozarts Plads.

Det Grønlandske Hus

Der savnes en fast kontakt person for grønlandske borgere i Københavns Kommune. Det kan med fordel ske via øget koordinering, som kan være med til at tage hånd om de mange tilfælde af psykisk syge grønlændere i København. Dette vil bl.a. være med til at styrke en hensigtsmæssig hjemsendelse.

Foreningen ser således et transitrum som en god løsning på flere erfarede problemstillinger. Blandt andet en bedre kontakt til Grønlandske institutioner, så man forebygger den pendling, hjemsendelserne ellers er karakteriseret ved. Også et stabiliserende tag over hovedet, vil være godt i den afsluttende periode, som dog ikke må være for kort.

Det Grønlandske Hus har snakket om mulighederne for at tage ordentligt imod nyankomne grønlændere, fordi de ser en hurtig deroute hos særligt psykisk syge grønlændere, når de ankommer til et Danmark med mindre social kontrol og billigere alkohol. Spørgsmålet er, om et transitrum også kunne rumme denne opgave? Københavns kommune bør således holde i mente, at andre kommuner har gode erfaringer med at koordinere indsatsen for nyankomne grønlændere.

Det Grønlandske Hus' tilbud i Lille Colbjørnsensgade er generet af effekter afledt af prostitution. Det er således efterspørgslen, der er generende, når medarbejder og brugere bliver spurgt af mænd, om de sælger sex. Det virker degraderende og spørgsmålet er, om det ikke er problemet, der skal tages fat i (også)?

Gadedialog med borgere og arbejdende på Vesterbro

Socialforvaltningen var i uge 13 ude og møde borgere og arbejdende på Vesterbro. Formålet var at skabe opmærksomhed omkring udkastet til Vesterbroplanen og inddrage i høringsprocessen. Konkret var forvaltningen ude 6 x 2-4 timer hovedsageligt at stå med materiale foran forretninger, skole og bibliotek. Resultatet af denne gadedialog har været at få skabt en vis opmærksomhed omkring plan-arbejdet, øge opmærksomheden omkring høringsmulighederne (dialogmøde og skriftlig høring) og endelig at få nogle umiddelbare input til idéerne i den foreløbige plan. Sidstnævnte – umiddelbare input – forsøges her sammenfattet:

Hvor er generne?

Borgerne havde mulighed for at sætte "gene-mærkater" på et kort over Vesterbro. Aflæsningen af kortene efterfølgende giver en MEGET entydig placering af gener (henkastede kanyler, skidt, tisseri, hærværk og generende adfærd) i et afgrænset område på Indre Vesterbro, særligt omkring Mændenes Hjem, Halmtorvet, Abel Cathrinesgade og et par yderligere gader. Det er ikke ny viden, men dog viden som understøtter, hvad undersøgelser (Rambøll survey), tryghedsindikatoren (Sikker By) og Vesterbrokoordinatoren også peger på.

Beboere med børn har en særlig følsomhed overfor skidt, kanyler og usikkerhedsskabende adfærd, når den ligger tæt på skole eller institution.

Hvilke gener?

Beboerne var især generet af henkastede kanyler, sammenstimlen / køb salg af stoffer (foran Mændenes Hjem) og tisseri. Tisseriet knytter sig mindst lige så meget – og meget muligt mere – til værtshus- og festmiljøet, som endvidere fører larm i weekenden med sig. Det er uden for Vesterbroplanens regi at beskæftige sig direkte med disse forhold, men det er nødvendigt og vigtigt ikke at lægge alle problemer over på misbrugs- og prostitutionsmiljøet.

Hvor omfattende er generne?

Som sagt gav beboerne udtryk for specifikke problemer i specifikke områder. Men det var også det generelle indtryk, at for RIGTIG mange beboere – og især dem som arbejder der – var det ikke noget stort problem. Vesterbroplanen mødte som sådan sympati, men det var for langt størstedelen af borgerne ikke et tema, de brændte stærkt for – hverken problemerne eller aktiviteterne i planen. Bortset fra de naboer, som bor tæt på de mest belastede områder, eller de borgere som professionelt eller personligt engagerer sig i de udsatte.

Sympati

Selvom engagementet ikke er brændende var det dog et meget gennemgående træk, at alle forvaltningen talte med – uden undtagelse – synes, at "stofmisbrugerne skal da have lov til at få et fixerum". Der var enkelte, der kunne være bekymrede for et medfølgende "drugtourism" problem, men alle, der stoppede for en dialog (og det er selvfølgelig ikke et repræsentativt udsnit) var positive overfor et stofindtagelsesrum. Selvom der var varierende grader af irritation over kanyler og pågående prostitution blev det hos langt de fleste overskygget af sympati / omsorg /

accept af de udsatte. Det var fx kendetegnende, at en del syntes, at det var særligt synd og skræmmende med de handlede kvinder.

Ønskede initiativer

Der var enkelte konkrete forslag til indsatser som ikke er nævnt i udkastet til Vesterbroplan. Det er forslag fra enkelte personer og ikke dækkende for gadedialogen:

- Konsekvent indsats fra politiet. Politiet bør være mere efter især dem som handler med stoffer. De er tydelige i gadebilledet og det er demoraliserende, at der ikke bliver grebet ind.
- Der bør være et opholdssted for de handlede kvinder, som prostituerer sig. De bør kunne gå ind og få en kop kaffe, slappe af og komme på toilettet. Et sted uden forpligtelser.
- Stofmisbrugerne bør have en bedre selvjustits. Rydde op efter sig. De er rimelige til at flytte sig, når man beder dem om det, men de sviner og det kunne de godt gøre bedre.
- Det belastede miljø på Indre Vesterbro bør få konkurrence af positive tiltag. Lad hyggelige caféer, små butikker, legegade- og pladser fylde.

Nagorno Karabakh og baseball-træet

Afslutningsvist er her en historie fortalt af en beboer. Det er nu en 3.-4. håndsfortælling, med alt hvad det indebærer af unøjagtigheder, men historien illustrerer meget godt – og måske naivt - det ønske om fredelig sameksistens og gensidig respekt, som de fleste beboere gav udtryk for:

”En lille lokal erhvervsdrivende på en af de belastede gade på Vesterbro var blevet mere end godt træt af evindelige indbrud. Indbrud som ikke gav tyvene noget særligt udbytte, men forårsagede ødelagte døre og låse og roderi hos indehaveren. Han anskaffede sig et baseball-bat i magtesløshed for selv at kunne stoppe indbrudstyvene. En aften hører han støj nede i butikken og løber ned med sit baseball bat. Han skal lige til at konfrontere tyven på den hårde måde, da han indser, at det er et menneske, han står overfor. En tyv ja, men også et menneske. Indehaveren stopper op. Spørger hvad fanden, det er tyven laver i hans forretning. Spørgsmålet afføder en længere snak, hvor tyvens – nu menneskets – historie kommer for en dag. Det er en historie om krig og konflikter i Asarbardjan og Nagorno Karabakh. Om flugt fra død og oplevet tortur. Om at opbygge et liv i Danmark med kone og butik. Om at blive indhentet af traumer fra torturen. Om at begynde at drikke og siden tage stoffer. Den erhvervsdrivende lod tyven gå og gav efterfølgende baseball-battet til børnene.”